

въ силата му и неприкосновеностъ. Юношътъ, чо ся испропожда въ Одеса, да не е по-младъ отъ 14 и по-старъ отъ 17 години; той тръба да знае бѫлгарскиятъ язикъ и да познава малко нѣколко науки и други язици. Той най-перво требува да има отличие въ добро поведение, благонравие, прилежание на учението и повинение на наставниците си и душеприказчики. Кога покаже блестящи успѣхи и добие одобрението и хвалата на наставниците си и душеприказчики, тогава има право да прибави на името си и моето име; на това душеприказчикътъ даватъ му потребниятъ атестатъ. Лѣнивийтъ, стротивийтъ (инадчийтъ¹) воспитаникъ, когото примѣтиха²) въ лоши работи, г. г. душеприказчики во все³) го исфжрлятъ и получаватъ отъ него паритетъ, что ся похарчихъ за него съ процентитъ и щрафътъ.

§ 17.

Сумата, что ся похарчи за юношътъ, като сума, дѣто слѣдува на благородно заведение, счита ся джлгъ (борчъ) неговъ, но за по-скоро да ся разплати му ся даватъ следующите облегчения. 1) На онай сума не ся турятъ проценти. 2) Ако воспитаникътъ приеме церковно звание и ся врече да проповѣдва бѫлгарски, тогава отъ джлгътъ, что остана, дарува му ся третята часть. 3) Така му ся дарува още третя часть, ако издаде на свой харчъ бѫлгарски нѣкое сочинение, или преводъ, което може да е смѣсено и съ други язици. Това сочинение тръба да составлява най-малко двадесетъ печатни листове. При това сочинение воспитаникътъ долженъ е да печата бѫлгарски и той мой заветъ. 4) Прощението на третата часть на джлгътъ, что остава, воспитаникътъ има право и тогава, когато той въ Габрово послужи какъто учителъ въ учебното заведение, на спазарена плата, десетъ години, или въ други мѣста въ Бѫлгарията петнадесетъ. Може да ся случи Габровското учебно заведение да нѣма нужда за воспитаникътъ си, при той случай директоритъ му даватъ писмено дозволение (изинъ) да стане учителъ въ други мѣста по Бѫлгарията, но да е обязанъ да изпълни точъ въ точъ сичкото, что е горѣ писано, додѣ [му ся изплати джлгътъ].

¹⁾ Упоритиятъ. ²⁾ Биха забелязали. ³⁾ За винаги.